

odevzdaných a při tom uvážiti, že stěžovatele dlužno tu pokládati za bezelstného držitele po rozumu § 331 obč. zák. Žádá-li zákon na požívateli, aby předmět mu svěřený jako dobrý hospodář udržoval ve stavu, v němž jej obdržel, a nestačí-li výtěžky požívané nemovitosti na nezbytné udržovací náklady, nemůže zajisté býti poživatel nucen, aby náklady k udržení podstaty věci nezbytné a neodkladné, pokud převyšují výnos předmětu požívání, ze svého hradil (§ 512 obč. zák.), nýbrž jest dle § 331 obč. zák. jako bezelstný držitel oprávněn, žádati jich náhradu od vlastníka (§ 515 obč. zák.) a ježto zde vlastnictví jest omezeno fideikomisární substitucí, lze zajisté souhlasem všech oprávněných dosíci příznivého vyřízení této náhrady, případně tohoto souhlasu pořadem práva se domoci.

Čís. 2103.

Předpisů exekučního řízení jest použití při dražbě podle § 352 ex ř. potud, pokud tomu nevádí zvláštní její povaha. Příklepu lze odporovati i dle ustanovení § 9 nesp. říz., nikoliv pouze dle § 187 ex. ř.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1922, RI 1291/22).

Při dražebním roku k prodeji domu za účelem nuceného rozdělení jeho spoluvlastnictví (§ 352 ex. ř.) učinil Dr. B. v zastoupení Ferdinanda Č. a Václava H. tyto návrhy: 1. by povolena byla lhůta Dra B. k předložení plné moci Ferdinanda Č., 2. by přerušena byla dražba na půl hodiny, 3. by Václav H. byl připuštěn k podávání a mohl složit vadium, 4. by Dr. B. byl připuštěn k podávání jako plnomocník Ferdinanda Č. dle předložené mezi tím plné moci, 5. by zrušeno bylo řízení dražební. Exekuční soud návrhy zamítl. Navrhovatelé vznesli do zamítacího usnesení odpor pokud se týče rekurs, někteří z nich pak stěžovali si též do usnesení, jímž byl udělen příklep. Rekursní soud všechny stížnosti (odpor) odmítl jako nepřipustné. Důvody: Provedení dobrovolné dražby dle § 352 ex. ř. za účelem rozdělení společného vlastnictví nemovitosti dlužno předsevzítí dle předpisu §§ 272 až 280 pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. Dle § 272 nesp. říz., dlužno, pokud v patentu onom není stanovena zvláštní výjimka, při dobrovolné dražbě užití ustanovení soudního řádu a předpisů dražebního řádu. Na místo předpisů soudního řádu nastoupily zákonem ze dne 27. května 1896, čís. 79 ř. zák. předpisy nyní platného ex. ř. Těchto předpisů ex. ř. dlužno při výkonu dobrovolné dražby užití podřídně, pokud dražební řád ze dne 15. července 1786, čís. 565 s. z. s. nemá zvláštních odchylných ustanovení. Platí tudíž při provedení dobrovolné dražby ustanovení §§ 133 až 239 ex. ř. podřídně. Dle § 239 ex. ř. jest samostatný opravný prostředek rekursu proti usnesením, která byla za dražebního stání prohlášena, nepřipustným. Vzhledem k tomu slušelo stížnost Dra B-a a Václava H-a označenou jako odpor, dále rekurs Ferdinanda Č. a Václava H. s dodatkem k němu jako nepřipustný odmítnouti, (§ 526 c. ř. s. a § 78 ex. ř.). Pokud se týče rekursu Ferdinanda Č-a a Václava H-a do usnesení ze dne 7. června 1922 o příklepu domu, jest tento rekurs rovněž nepřipustným. Rekusem lze odporovati jak do rozhodnutí, jímž příklep byl udělen, tak

do rozhodnutí, jímž příklep byl odepřen (§ 187 ex. ř.) V tom i onom případě jest právo rekursní omezeno, přísluší jednak jen určitým osobám, jednak jen z určitých důvodů. Kruh osob a důvodů, z nichž rekurs jediné jest přípustným, jest rozdílným dle toho, zda byl příklep udělen či odepřen. Proti usnesení, kterým příklep byl udělen, jsou oprávněni podati rekurs jen ti účastníci, kteří byli přítomni dražbě, kteří pro vady v § 184 ex. ř. uvedené před skončením dražby vznesly odpor a jichž práva udělením příklepu byla dotčena (§ 182, odstavec druhý ex. ř.). Těchto předpokladů zde není. Stěžovatelé byli přítomni dražbě, odporu však do příklepu před skončením dražby nepodali. Důsledkem toho nepřísluší stěžovatelům právo rekursu do usnesení o příklepu (§ 187 ex. ř.).

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by, nehledě k odmítacím důvodům, o rekursech (odporu) znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Především nutno si uvědomiti, že v tomto případě nejde o úkon nesporného řízení, nýbrž o nucený prodej domu, dvěma osobám společného, tedy o exekuční úkon podle § 352 ex. ř., při čemž jest sice použití ustanovení §§ 272 až 280 cís. nař. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák., nikoliv však ostatních jeho ustanovení. Použití oněch ustanovení týká se jen provedení soudní dražby a, dovolává-li se císařský patent, pokud sám nestanoví výjimek, předpisů soudního řádu a dražebního řádu, jest použití nyní platného řádu exekučního (§§ 133 až 239), ovšem jen potud, pokud to není na překážku podstatě dobrovolné dražby. Důsledkem toho ovšem nepřicházejí v úvahu ony předpisy exekučního řádu, jež slouží jediné k tomu, by byly chráněny zájmy určitých osob, jež jsou na exekučním řízení zúčastněny. Nelze proto odporovati příklepu jen za podmínek § 187 ex. ř., nýbrž dle § 9 nesp. říz. vůbec a neměl tudíž rekursní soud výtky dražebnímu řízení činěné, ať v odporu, ať v rekursech pominouti, poukázav na jich nepřípustnost dle exekučního řádu, ač o nich měl v nesporném řízení rozhodnouti (§ 2 čís. 5 a 7 cís. patentu ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák.).

Čís. 2104.

Ohrožení ve smyslu § 379, odstavec druhý, ex. ř. lze spatřovati v tom, že odpůrce, projevivší úmysl, vystěhovati se do ciziny, inseroval v novinách prodej svých nemovitostí.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1922, R I 1389/22.)

Soud první stolice povolil žalobci prozatímní opatření k zajištění peněžité pohledávky, k odporu však usnesení to zrušil. Rekursní soud změnil toto usnesení v ten rozum, že nevyhověl odporu a potvrdil původní usnesení, povolující prozatímní opatření. Důvody: Nebezpečnoství, jaké má na zřeteli § 379 odstavec druhý ex. ř. jest dostatečně osvědčeno. Stěžovatel správně vytýká, že stačí, je-li pravdě podobno, že by odpůrce ohrožené strany zcizením nebo jakýmkoliv jiným naklá-